

Nr 389.

Av herr **Larsson** i Julita, om ersättning till värnpliktige *O. G. Oskarsson* för kroppsskada ådragen under militärtjänstgöring.

Den 10 mars 1936 inställde värnpliktige Oskar Gunnar Oskarsson sig vid flygflottiljen i Västerås för fullgörande av militärtjänstgöring. Oskarsson, som är född den 30 september 1915, avslutade militärtjänstgöringen den 12 oktober 1936.

Under sin militärtjänstgöring deltog Oskarsson bl. a. i den avdelning, som vid ett tillfälle beordrats att nedmontera och till förläggningssorten Västerås transportera ett i närheten av Enköping nödlandat jaktplan. Denna uppgift utfördes den 10 oktober under för årstiden osedvanligt svåra väderleksförhållanden samt tog hela dagen i anspråk. Då truppen inte var vinterutrustad, medförde kommenderingen avsevärda svårigheter för samtliga deltagande. Enligt Oskarssons uppgift ådrogo de flesta sig sjukdomar av olika slag med längre eller kortare varaktighet. För egen del måste Oskarsson omedelbart hänvända sig till provinsialläkaren, när han, efter avslutad tjänstgöring, den 13 oktober kom till sitt föräldrahem vid Skräddarstugan i Julita socken.

Provinsialläkaren remitterade omedelbart Oskarsson till serafimerlasaretet, där han blev föremål för undersökning och vård, först på ögonavdelningen samt därefter på avdelningen för nervsjukdomar. En av de läkare, som under denna tid skötte Oskarsson, hade därvid uttalat, att hans sjukdom sannolikt var förorsakad av stark förkylning. Läkaren hade vidare framhållit, att i den mån Oskarsson redan tidigare varit behäftad med själva sjukdomsorsaken densamma mycket väl kunnat växa bort utan men för honom, därest inte sjukdomen fått sin utlösning på grund av ådragen stark förkylning. Denne läkare hade under sin praktik behandlat åtskilliga sådana fall. Då Oskarsson ådrog sig en mycket stark förkylning under sin militärtjänstgöring, torde starka skäl föreligga för det antagandet, att denna tjänstgöring skäligen kan antagas hava väsentligen bidragit till sjukdomen.

Under augusti månad 1943 har Oskarsson, under återopande av bl. a. ovan anförda omständigheter, anhållit hos riksförsäkringsanstalten att komma i åtnjutande av den pension, som må prövas skälig i överensstämmelse med gällande bestämmelser om ersättning för under militärtjänstgöring ådragen skada. Genom skrivelse den 18 september 1943 (M. D. 5740/43) har

riksförsäkringsanstalten meddelat, att den till prövning förehåft frågan, huruvida ersättning för organisk nervsjukdom skulle kunna tillerkännas Oskarsson jämlikt bestämmelserna i kungl. förordningen den 18 juni 1927 om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring. Riksförsäkringsanstalten har emellertid vid denna prövning lämnat Oskarssons framställning utan bifall, enär den funnit skälig anledning antaga, »att sjukdomens framträdande föranletts av annan orsak än tjänstgöringen och att denna icke väsentligen bidragit därtill».

Över riksförsäkringsanstaltens i ärendet meddelade beslut har Oskarsson under oktober månad 1943 anfört besvär hos kungl. försäkringsrådet. Genom utslag den 4 januari 1944 har Oskarsson underrättats om att »Försäkringsrådet finner ej skäl att göra ändring i överklagade beslutet».

Oskarsson, som på grund av sin sjukdom är varaktigt oförmögen att utföra något som helst arbete, kan endast med allra största svårighet och då med tillhjälp av käpp förflytta sig på jämna plan samt är i övrigt t. o. m. beroende av hjälp från sin omgivning för att kunna intaga sin föda. Hans belägenhet är sålunda föga avundsvärd. Sedan den 1 januari 1938 uppbär Oskarsson folkpension med 26: 90 pr månad. Då detta belopp, som är hans enda inkomst, uppenbarligen är otillräckligt för Oskarssons försörjning och vård, ha hans i knappa ekonomiska omständigheter varande ålderstigna föräldrar fått lämna ekonomiskt bistånd åt sin son, i stället för att under sin ålderdom kunna lita till bidrag från honom till sin försörjning. I förevarande fall torde sålunda synnerligen ömmande omständigheter föreligga och starka billighetsskäl tala för ett bifall till Oskarssons anhållan om ekonomisk gottgörelse. Avskrift av Oskarssons skrivelse till kungl. försäkringsrådet jämte övriga detta ärende berörande handlingar kommer att överlämnas till vederbörande utskott. .

Med stöd av ovan anförda får jag sålunda anhålla,

att riksdagen måtte tillerkänna Oskar Gunnar Oskarsson livränta eller annan däremot svarande ersättning med belopp, som skulle ha utgått till honom, därest han av vederbörande myndighet tillerkänts livränta enligt kungl. förordningen den 18 juni 1927 om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring.

Stockholm den 22 januari 1944.

Gust. Larsson
i Julita.